ECLI:LV:RIRT:2019:0610.1A33041718.3.S
Lieta Nr.1A33041718
Arhīva Nr.1A-0202-19/28

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2019.gada 10.jūnijā

Rīga rajona tiesa, tiesnese B.Jakobsone,

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 5.septembra lēmumu Nr.D57/01/512771063/1 par administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.512771063.

Aprakstošā daļa

2018.gada 4.augustā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.512771063 par to, ka 2018.gada 4.augustā plkst.21.30 transportlīdzeklis *VW Golf* ar valsts reģistrācija numuru/reģistrācijas numurs/ bija novietots stāvēšanai pie nama /adrese/, vietā, kas apzīmēta ar 942.ceļa zīmi, bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 292.21.apakšpunkts, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31}panta astotajā daļā, uzlikts naudas sods 55 *euro* apmērā.

2018.gada 16.augustā /pers. A/ iesniedzis Rīgas Pašvaldības policijas priekšniekam sūdzību, norādot, ka bija novietojis savu transportlīdzekli stāvēšanai invalīdu stāvvietā /adrese/, bet nebija novietojis savu invaliditāti apliecinošo dokumentu, jo bija to nozaudējis. Norādījis, ka līdz mūža beigām viņam piešķirta 2.invaliditātes grupa un lūdz atzīt izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu un atcelt piemēroto naudas sodu.

Ar Rīgas Pašvaldības policijas 2019.gada 5.septembra lēmumu Nr.D57/01/512771063/1 (turpmāk – Iestādes lēmums) /pers. A/ sūdzība noraidīta.

2018.gada 1.oktobrī Rīgas rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Iestādes lēmumu (turpmāk – sūdzība), kurā /pers. A/ lūdz atcelt Iestādes lēmumu uzskata ka piemērotā soda nauda ir pārmērīgi liela, norādījis, ka viņam ir kustības traucējumi un ir piešķirta 2.grupas invaliditāte.

Ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 3.oktobra lēmumu ierosināta administratīvā pārkāpuma tiesvedība.

Motīvu daļa

Izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesnese atzīst, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 292.21.punktam, 942.ceļa apzīmējums apzīmē stāvvietu, kura paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Ceļu satiksmes noteikumu 246.punkts noteic, ka automobiļiem, kurus vada vai kuru pasažieri ir personas ar invaliditāti, kam ir kustību un gaitas traucējumi un kam Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija izsniegusi atzinumu par medicīniskajām indikācijām vieglā automobiļa speciālai pielāgošanai un pabalsta saņemšanai transporta izdevumu kompensēšanai, [..] automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas sniegto informāciju, izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 246.punktu, Invalīdu stāvvietu izmantošanas karte ir tumši zils taisnstūris (garums 148 mm, augstums 106 mm). Kartes aversa kreisajā pusē norādīts kartes derīguma termiņš, izdevējs un kartes sērijas numurs, zem tā attēlota personas ar invaliditāti pazīšanas zīme baltā krāsā, labajā pusē – Latvijas atšķirības zīme "LV", zem tās uzraksts latviešu valodā "Eiropas Kopienas modelis", zem tā ar atstarpi uzraksts latviešu valodā "Invalīdu stāvvietu izmantošanas karte", zem tā ar atstarpi analogs uzraksts citās Eiropas Savienības valodās. Kartes reversa kreisajā pusē – kartes īpašnieka fotogrāfija, zem tās norādīts personas vārds, uzvārds un paraksts, labajā pusē – informācija latviešu valodā "Šī karte pilnvaro tās īpašnieku izmantot speciāli apzīmētu stāvvietu pakalpojumus Eiropas Savienības dalībvalstīs".

No lietas materiāliem izriet, ka transportlīdzekļa *VW Golf* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ īpašnieks ir /pers. A/.

Tiesnese konstatē, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.512771063 norādītos pārkāpuma izdarīšanas faktiskos apstākļus neapstrīd, tādējādi secināms, ka /pers. A/ 2018.gada 4.augustā bija novietojis sev piederošo transportlīdzekli laikā un vietā, kas noradīta administratīvā pārkāpuma protokolā, t.i., 2018.gada 4.augustā plkst.21.30 vietā, kas apzīmēta ar 942.ceļa zīmi pie nama /adrese/.

No Iestādes lēmuma izriet, ka Iestāde ir pārbaudījusi ziņas par to, vai /pers. A/ patiešām ir bijusi izsniegta invalīdu stāvvietas izmantošanas karte, kā viņš to apgalvo savā iesniegumā – lūgumā, un noskaidrojusi, ka /pers. A/ šāda karte, kas piešķirtu tiesības viņa transportlīdzekli novietot stāvēšanai Ceļu satiksmes noteikumu 942.ceļa apzīmējuma darbības zonā, nav izsniegta.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta trešās daļas 4.punktam, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāms fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus normatīvajos aktos paredzētos pienākumus.

Atzīstams, ka demokrātiskā valstī pilsoņiem ir paredzētas ne tikai subjektīvas "tiesības", bet arī "pienākumi", kas izriet no Latvijas Republikas Satversmē nostiprinātajiem cilvēktiesību pamatprincipiem. Tādējādi secināms, ka privātpersonai ir jāzina, kādas tiesiskās sekas rodas, radīsies vai var rasties no noteiktiem juridiskiem faktiem vai noteiktas rīcības (darbības vai bezdarbības), lai viņa varētu izdarīt apzinātu izvēli un vajadzības gadījumā pielāgot savu rīcību.

Tiesnese konstatē, ka /pers. A/ šajā lietā nav iesniedzis pierādījumus, ka viņam invalīdu stāvvietu izmantošanas karte ir izsniegta, kā arī nav

paziņojis objektīvus iemeslus, kuru dēļ viņš nav griezies Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijā un Ceļu satiksmes drošības direkcijā invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes saņemšanai, kas dotu viņam tiesisku pamatu novietot savu transportlīdzekli invalīdu stāvvietā.

Administratīvā atbildība par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 844.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31}panta astotajā daļā un tā ir – naudas sods 55 *euro* apmērā.

Ņemot vērā lietā noskaidroto, tiesnese atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31}panta astotās daļas un sodīts ar naudas sodu 55 *euro* apmērā.

Tiesnese atzīst, ka Iestādes lēmumā kopumā izdarītie secinājumi ir balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, Iestāde ir vispusīgi un pilnīgi novērtējusi lietā esošos pierādījumus, pareizi un pietiekamā apjomā piemērojot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu, tādēļ tiesnese pilnīgi pievienojas Iestādes nolēmuma motivācijai par /pers. A/ vainu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērotā soda likumību.

Tiesnese konstatē, ka Iestāde savā lēmumā ir norādījusi, ka, lai tiktu sasniegts soda mērķis, t.i., lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, lēmums par /pers. A/ sodīšanu ar naudas sodu ir jāatstāj negrozīts, tādējādi Iestāde ir atzinusi, ka mutvārdu aizrādījuma izteikšana /pers. A/ nesasniegs soda mērķi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, tiesnese

nosprieda

Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 5.septembra lēmumu Nr.D57/01/512771063/1 par administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.512771063 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un tiesas kancelejā pieejams 2019.gada 10.jūnijā.

Tiesnese B.Jakobsone